

Arrest

nr. 125 914 van 20 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Armeense nationaliteit en bent u op 4 juni 1986 geboren in Jerevan, Armenië. U bent een christen van Armeense origine.

Toen u nog jong was scheidden uw ouders.

U ging bij uw vader wonen en uw broer ging bij uw moeder wonen. Na een tijdje verwaterde het contact. U weet momenteel niet waar uw moeder en broer zijn.

U heeft uw diploma in vreemde talen Spaans en Engels aan de universiteit van Jerevan behaald in 2008. U gaf privéles Engels aan Armeense kinderen in Armenië.

Uw vader werkte als politieman in Armenië.

Hij kreeg problemen met functionarissen in Armenië. Hij vertelde u dat jullie niet langer in Armenië konden blijven en dat jullie moesten vertrekken.

In september 2008 verhuisden u en uw vader naar Syrië.

U trouwde op 24 juli 2009 met R.D. (o.v.6.779.225), van Syrische nationaliteit. U trok in bij uw schoonfamilie in de wijk Midaan te Aleppo.

In de twee en een half jaar dat u in Syrië woonde, bent u er niet in geslaagd de taal te leren. U had altijd een tolk bij als u boodschappen ging doen en voor de rest bewoog u zich enkel in Armeenssprekende middens.

Uw man werd voor de eerste keer opgesloten voor een periode van drie of vier dagen in april 2010. Eind januari 2011 werd hij voor een tweede keer gearresteerd.

Uw man werkte als juwelier. Er werd hem gevraagd door overheidspersoneel om met goud van een te laag karaat te werken. Uw man weigerde dit, want het zou hem ernstige problemen opleveren.

Uw man werd toch verplicht dit te doen. U dacht dat ze hem bedreigd hadden.

Uw man werd initieel opgesloten in Aleppo en dan naar Damascus overgebracht. Hij kon met behulp van uw schoonvader ontsnappen eind januari 2011.

U heeft op 9 februari 2011 samen met uw echtgenoot Syrië verlaten richting Turkije. U bent hier drie weken gebleven en bent dan met een vals Roemeens paspoort met de boot naar Oekraïne gereisd. Jullie zijn er enkele dagen gebleven en dan met de auto doorgereisd naar België.

U kwam op 8 maart 2011 aan en vroeg de volgende dag asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een geboorteakte, verblijfsdocumenten in verband met uw verblijf in Syrië, documenten in verband met medische onderzoeken die u moest ondergaan en documenten in verband met uw huwelijk.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Volgens uw verklaringen heeft u Armenië verlaten in 2008 naar aanleiding van problemen die uw vader ondervond.

U heeft zelf nooit problemen gekend in Armenië (CGVS p.3, man p.7).

U slaagde er evenmin in om enig detail te verschaffen wat betreft de problemen die uw vader zou gehad hebben in Armenië en die uw terugkeer zouden verhinderen.

Uw vader zou u er niet over ingelicht hebben.

Het enige dat u kon zeggen was vaagweg dat uw vader "ernstige problemen" had met "hoge functionarissen" in Armenië. Meer wist u niet (CGVS p.3).

Dat u in het geheel niet op de hoogte bent van de problemen die u ertoe zouden genoopt hebben het land te verlaten, is zeer weinig geloofwaardig.

U kon evenmin van repliek dienen op de vraag wat u vreesde bij terugkeer naar Armenië. U wist het niet. U kan niet zeggen wie of wat u vreesde (CGVS p.4).

U heeft met andere woorden geen concrete aanwijzingen op basis waarvan u een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Armenië aannemelijk kan maken.

De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus kan u dan ook niet toegekend worden.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet daar ze enkel betrekking hebben op uw identiteit, uw huwelijk en uw verblijf in Syrië. Ze werpen geen ander licht op uw eventuele vrees ten opzichte van Armenië, het land waarvan u een staatsburger bent.

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten aanzien van uw man werd een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus betekend omwille van de veiligheidssituatie in zijn land van nationaliteit, Syrië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 2 mei 2014 een schending aan van artikel 23 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), een schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheids- en demotiveringsverplichting.

Zij voert tevens een manifeste beoordelingsfout aan.

Verzoekster stelt dat artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de Kwalificatierichtlijn en geen internrechtelijke begripsomschrijving kent van het begrip "*land van herkomst*".

Zij is van mening dat, gezien aldus geen begripsomschrijving van het begrip "*land van herkomst*" wordt gegeven, de commissaris-generaal in de bestreden beslissing heeft nagelaten op een afdoende manier te motiveren waarom zij, die sinds 2008 haar verblijfplaats heeft in Syrië en gehuwd is met een Syrisch onderdaan, niet de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

Verzoekster laat gelden dat er bij een terugkeer naar Aleppo (Syrië), ingevolge de actuele gewelddadige situatie in Aleppo en de omliggende regio, wél degelijk sprake is van een ernstige bedreiging van haar leven en haar persoon.

Zij haalt artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn aan en stelt dat, door de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, afbreuk wordt gedaan aan de verplichting opgelegd door dit artikel, om het gezin in stand te houden.

Volgens verzoekster wordt ook artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) geschonden.

Volgens haar is de bestreden beslissing niet gerechtvaardigd of proportioneel, daar deze enkel als gevolg heeft dat haar recht op een privé- en gezinsleven geschonden wordt gezien zij niet kan blijven bij haar echtgenoot en kind in België, en dat de overheid geen enkel voordeel heeft bij het nemen van dergelijke beslissing.

Verzoekster vraagt aan de Raad om de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en aan haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde vraagt verzoekster de beslissing te vernietigen.

2.1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "*Afschrift geboorteakte kind*", "*Afschriften huwelijksakte*" en "*Syrisch verblijfskaart verzoekster*".

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad stelt vast dat verzoekster de Armeense nationaliteit bezit.

Zij verklaarde van Armeense nationaliteit te zijn bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "Vragenlijst" van 15 maart 2011, p. 1), alsook op het Commissariaat-generaal (zie het verhoorverslag van 24 mei 2013, p. 2).

Uit de bij haar verzoekschrift gevoegde stukken blijkt eveneens dat verzoekster over de Armeense nationaliteit beschikt; zo staat op het "*Afschrift geboorteakte kind*" dat de moeder, zijnde verzoekster, "*van Armeense nationaliteit*" is, blijkt uit de "*Afschriften huwelijksakte*" dat verzoekster Armeense staatsburger is en vermeldt ook de "*Syrisch verblijfskaart verzoekster*" dat haar nationaliteit Armeens is.

De Raad merkt op dat verzoekster verklaarde dat zij Armenië heeft verlaten in 2008 naar aanleiding van problemen die haar vader ondervond.

Zij gaf aan dat zij zelf nooit problemen heeft gekend in Armenië (zie het verhoorverslag, p. 3) en zij kon evenmin enig detail verschaffen wat betreft de problemen die haar vader zou gehad hebben in Armenië en die haar terugkeer zouden verhinderen (zie het verhoorverslag, p. 3). Gevraagd wat verzoekster vreesde bij terugkeer naar Armenië, kon zij geen antwoord geven, zij kon niet zeggen wie of wat zij vreesde (zie het verhoorverslag, p. 4).

De Raad besluit dan ook dat verzoekster geen concrete aanwijzingen heeft op basis waarvan zij een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Armenië, aannemelijk kan maken.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de Kwalificatierichtlijn en geen internrechtelijke begripsomschrijving kent van het begrip "*land van herkomst*" en dat, gezien aldus geen begripsomschrijving van het begrip "*land van herkomst*" wordt gegeven, de commissaris-generaal in de bestreden beslissing heeft nagelaten op een afdoende manier te motiveren waarom zij, die sinds 2008 haar verblijfplaats heeft in Syrië en gehuwd is met een Syrische onderdaan, niet de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend, wijst de Raad op artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet dat bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953.

Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "*die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de*

bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de Kwalificatierichtlijn kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn.

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekster of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats.

Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekster de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Dat verzoekster sinds 2008 haar verblijfplaats heeft in Syrië en gehuwd is met een Syrische onderdaan, leidt dan ook niet tot een toekenning van de vluchtelingenstatus, noch van de subsidiaire beschermingsstatus.

De stelling in haar verzoekschrift dat er bij een terugkeer naar Aleppo (Syrië), ingevolge de actuele gewelddadige situatie in Aleppo en de omliggende regio, wél degelijk sprake is van een ernstige bedreiging van haar leven en haar persoon, is bijgevolg niet dienstig.

In haar verzoekschrift haalt verzoekster artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn aan en stelt zij dat, door de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, afbreuk wordt gedaan aan de verplichting opgelegd door dit artikel om het gezinsleven in stand te houden.

Volgens verzoekster wordt ook artikel 8 EVRM geschonden omdat de bestreden beslissing niet gerechtvaardigd of proportioneel is, daar deze enkel als gevolg heeft dat verzoeksters recht op haar privé- en gezinsleven geschonden wordt -gezien zij niet kan blijven bij haar echtgenoot en kind in België- en dat de overheid geen enkel voordeel heeft bij het nemen van dergelijke beslissingen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid tot gezinshereniging en in de mogelijkheid om langer dan drie maanden op het grondgebied te verblijven omwille van humanitaire redenen.

Waar verzoekster in deze procedure echter heeft verzocht om haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, wijst de Raad erop dat het doel van deze procedure niet is het recht op eerbiediging van het gezinsleven te zien bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen vervolgingen in het land van herkomst of een reëel risico op ernstige schade loopt. Het principe van eenheid van familie staat niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag.

De Raad benadrukt dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag, waardoor verzoekster zich niet zonder meer kan steunen op de toekenning van de subsidiaire bescherming van haar partner teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Verzoeksters verwijzing naar artikel 8 van het EVRM is evenmin relevant. De bevoegdheid van de Raad, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat ter zake immers niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Bovenstaand relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Armenië, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoot.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE